

HET IVOREN KRUIS 40 JAAR

J. J. Backer Dirks, bij bevordering, officier in de orde van Oranje-Nassau

„Wij vragen ons af, wat de oorzaak is van het feit, dat de verhouding van leken tot deskundigen bij het ledental onzer toch voornamelijk voor de eerste groep bedoelde vereniging, zich steeds weer ten nadele van deze groep blijft ontwikkelen”, aldus ongeveer luidde de klacht in de overigens hooggestemde feestrede van de ere-voorzitter der jubilerende vereniging de Heer J. J. B a c k e r D i r k s. En hij sloeg bij deze vraag naar onze mening de spijker op de kop, wanneer hij meende te moeten constateren dat de grotere belangstelling voor minder algemeen verspreide volksziekten dan de caries als b.v. de tuberculose en de geslachtsziekten een gevolg zou zijn van hun meer gevreesde en meer directe gevaren voor infectie en uiteindelijk voor het leven.

Een reden te meer om deze actieve jubilarisse bij haar veertigjarig bestaan te complimenteren met de door haar bereikte duidelijk zichtbare resultaten, bovenstaande tegenwerkende factoren ten spijt. En om het tevens te betreuren dat de belangstelling van de collega's voor deze feestelijke herdenking naar onze smaak beneden de verwachting bleef.

Mogelijk zal men ook goed doen nog eens naarstiglijk te pogen Het Ivoren Kruis uit haar toch wel specifiek Zuid-Hollandse keurslijf te halen en ook elders meer daadwerkelijke steun te zoeken. Misschien dat het besluit van de voorafgaande ledenvergadering om het Algemeen Bestuur met een paar Amsterdamse leden uit te breiden ook in dit licht moet worden gezien.

In de keurig en modern ingerichte vergaderzaal der R.T.V. hoog boven in het Centraal Gebouw voor de Volksgezondheid (welk een prettige verhouding daar in Rotterdam!) zagen wij Zaterdag 24 November een aantal autoriteiten en vertegenwoordigers van zuster-organisaties, die de jubilarisse kwamen complimenteren.

Behalve de Staatssecretaris van Sociale Zaken (Volksgezondheid) Dr. P. M u n t e n d a m, waren daar Prof. Dr. J. G. B i j l, hoogleraar in de preventieve geneeskunde, Dr. G. J. H u e t, voorzitter der Ned. Vereniging voor Kindergeneeskunde, L. J. M. S p o o r e n b e r g, Inspecteur v. d. Volksgezondheid, Mr. L. V. L e d e b o e r, secretaris van de Ziekenfondsraad, Prof. Dr. G. C. H e r i n g a, vice-voorzitter van de Centrale Raad voor Sociale Tandheelkunde en voorzitter van de Nederl. Vereniging voor Sociale Tandheelkunde, Dr. E. H e y s t e k, adj.-directeur van de Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst te Rotterdam, J. S t o r k, onder-voorzitter van de Ned. Maatsch. tot bev. der Tandheelkunde enz.

Na een woord van welkom van voorzitter J a c. S t u y sprak J. J. B a c k e r D i r k s zijn herdenkingsrede uit. Hij gaf een historisch overzicht van leven en werken der Vereniging, waarbij hij de nadruk legde op het initiatief van wijlen C a r l W i t t h a u s, wiens borstbeeld in de vergaderzaal is opgesteld en sprak woorden van dank en hulde aan de huidige voorzitter de Heer S t u y voor diens actieve leiding.

Zijne Exc. Dr. M u n t e n d a m getuigde van de waardering der Regering voor het werk der vereniging; haar streven heeft er krachtig toe bijgedragen de tandheelkunde de thans algemeen erkende plaats in de volksgezondheid te doen

innemen, die haar toekomt. Met name belichtte hij de onverwoestbare activiteit van de Heer B a c k e r D i r k s, die, geheel in tegenstelling met wat men van een erevoorzitter mag verwachten, nog niets van z'n strijdlust heeft ingeboet en van wie hij als Directeur der Schooltandverzorging in Nederland nog belangrijk werk tegemoet ziet. Onder grote bijval speldde hij de Heer B a c k e r D i r k s daarna de versierselen van het Officierskruis in de orde van Oranje-Nassau op de borst.

Nog sprak Prof. H e r i n g a, die getuigde van de gewaardeerde samenwerking van de door hem vertegenwoordigde instanties met Het Ivoren Kruis, ondanks vroeger gebleken controverses. Hij spoorde de vereniging aan niet te versagen in haar strijd voor het opvoeden van het Nederlandse volk en noemde de tandheelkunde het prototype van preventie. Dr. E. H e y s t e k, Dr. H u e t en de Heer S t o r k, welke laatste de gelukwensen van de Maatschappij overbracht, sloten de rij van sprekers, waarna de Heer S t u y met een geestig speechje de sprekers dank bracht en allen opwekte de propaganda-tentoonstelling te bezichtigen, die in een van de zalen was opgesteld.

Van het tentoonstellingsmateriaal werd bij de brand in 1940 slechts weinig gered, maar reeds is er weer een behoorlijke kern aanwezig, die door oordeelkundige opstelling en indeling een goede indruk maakt en veel bijval verwekte.

Op onze terugreis lieten wij de namen van allen nog eens de revue passeren, die in Het Ivoren Kruis, zo geheel belangeloos hun tijd en hun krachten aan de propaganda voor een betere mondhygiëne hebben gegeven. Reeds zijn er velen heengegaan, maar het enthousiasme is gebleven, hoewel misschien het resultaat dat is bereikt met o.a. de miljoen propaganda-geschriften, waarvan de feestredenaar gewaagde, nog slechts matig aan de verwachtingen beantwoordt.

En wij kijken ietwat onthutst naar de advertentie in het grote toonaangevende Rotterdamse blad, dat zich culturele verheffing van ons volk tot taak stelt en weten dan dat wij een gouden tand (22 kar!) in ons kunstgebit kunnen laten zetten bij een „instituut” tegen een civiel prijsje. . . . Het is een moeilijke strijd.

M - t.